

PROKURATURA
Kraków, Śródmieście Zachód
ul. Władysława
30-955 Kraków, ul. Jagiellońska 2
biuro.podpisów@prokuratura.gov.pl
tel. 12 624-6470, fax 12 414-6450

POSTANOWIENIE

O ODMOWIE WSZCZĘCIA ŚLEDZTWA

Mateusz Berus – prokurator Prokuratury Rejonowej w Kraków – Śródmieście Zachód w Krakowie po zapoznaniu się z aktami postępowania sprawdzającego o sygn. jw. z zawiadomienia Witolda Kilarskiego o przestępstwo z art. 231 par. 1 kk,

– działając na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk

postanowił:

odmówić wszczęcia śledztwa w sprawie:

niedopełnienia obowiązków w okresie od dnia 4 marca 2025 roku do dnia 10 kwietnia 2026 roku w Krakowie, przez funkcjonariusza publicznego wykonującego swoje obowiązki w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, a to przez Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, poprzez brak udzielenia - bez zbędnej zwłoki Witoldowi Kilarskiemu odpowiedzi na jego pisma skierowane do władz Uniwersytetu Jagiellońskiego poprzez wiadomości e-mail, w szczególności w dniu 4 marca 2025 roku bądź w dniu 4 marca 2026 roku zawierające zapytania Witolda Kilarskiego dotyczące osób zatrudnionych w Uniwersytecie Jagiellońskim, a to prof. dra. hab. Zbigniewa Błockiego, prof. dra. hab. Włodzimierza Zwonka oraz prof. dra. hab. Wiesława Babika oraz poprzez brak poinformowania organów ścigania o przestępstwach, które Witold Kilarski zgłosił Rektorowi Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, których mogli dopuścić się prof. dr hab. Wiesław Babik oraz prof. dr. hab. Zbigniew Błocki polegających na przyznawaniu, rozliczaniu i ocenianiu grantów naukowych w sposób niezgodny ze standardami i ustawą o Narodowym Centrum Nauki, czym działano na szkodę interesu publicznego oraz interesu prywatnego Witolda Kilarskiego, tj. o przest. z art. 231 par. 1 kk – z uwagi stwierdzenie, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego – na podstawie art. 17 par. 1 pkt. 2 kpk.

Uzasadnienie:

W dniu 17 marca 2026 roku tut. Prokuratura otrzymała drogą służbową – według właściwości miejscowej datowane na dzień 13 marca 2026 roku skierowane do Prokuratury Krajowej w Warszawie zawiadomienie Witolda Kilarskiego o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 231 par. 1 kk (k. 1).

W wyniku przeprowadzonego postępowania sprawdzającego ustalono, co następuje:

W dniu 16 marca 2026 roku o godzinie 10:24 Witold Kilarski skierował na adresy e-mail szeregu osób i podmiotów, w tym również na adres e-mail Prokuratury Krajowej w Warszawie, Działu Organizacji Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz pracowników Uniwersytetu Jagiellońskiego

wiadomość e-mail w której zawarł następujące słowa „ Dzień dobry Państwu, jak obiecałem, tak i dotrzymuje słowa. Składam oficjalne zawiadomienie do Prokuratury Krajowej, jako, że wiem, iż lokalna prokuratura ma zbyt wiele kontaktów ze światem tzw. polskiej nauki. Zawiadomienie obejmuje domniemyanych przestępców: prof. Babika, prok. Zwonka oraz prof. Błockiego, a także osoby udzielające prawnego schronienia innym przedstawicielom polskiej nauki, którzy brali i wciąż biorą udział w korupcji na Uniwersytecie Jagiellońskim. Poniżej znajdą Państwo tekst oficjalnego zawiadomienia do prokuratury” (k. 3).

Załącznikiem do tej wiadomości było datowane na dzień 13 marca 2026 roku skierowane do Prokuratury Krajowej w Warszawie zawiadomienie Witolda Kilarskiego o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 231 par. 1 kk (niedopełnienie obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych – bezczynność władz Uniwersytetu Jagiellońskiego).

Witold Kilarski w zawiadomieniu tym podniósł, iż w imieniu własnym, działając na podstawie art. 304 par. 1 kpk zawiadamia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 231 par. 1 kk przez osoby pełniące funkcje publiczne w strukturach Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, polegające na niedopełnieniu obowiązków służbowych poprzez zaniechanie udzielenia mu odpowiedzi na pisma kierowane do władz uczelni, czym działano na szkodę jego interesu prywatnego, które to pisma dotyczyły prof. dra. hab. Zbigniewa Błockiego, prof. dra. hab. Włodzimierza Zwonka oraz prof. dra. hab. Wiesława Babika.

Witold Kilarski wskazał w tym piśmie, iż w dniu 4 marca 2026 roku (środa) skierował drogą elektroniczną (e-mail) oficjalne pisma do władz Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz do właściwych prokuratur, zawierające zapytania dotyczące w/wym osób w związku z ich działalnością na uczelni publicznej i ich rolę w sprawach dotyczących jego osoby. **Pomimo upływu 9 dni od daty wysłania korespondencji (stan na dzień 13 marca 2026 roku)** nie otrzymał żadnej odpowiedzi od władz Uniwersytetu Jagiellońskiego – ani merytorycznej, ani informującej o przewidywanym terminie załatwienia sprawy.

Witold Kilarski zauważył w tym piśmie na treść przepisu art. 35 par. 1 kodeksu postępowania administracyjnego, który stanowi, iż organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki. Sprawy, które nie mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę, powinny być załatwione niezwłocznie, a pozostałe – nie później niż w ciągu miesiąca. W przypadku niemożności dotrzymania tego terminu, organ jest zobowiązany powiadomić stronę o przyczynach zwłoki i wskazać nowy termin (art. 36 kpa). Uniwersytet Jagielloński, jako uczelnia publiczna jest organem administracji publicznej w rozumieniu przepisów prawa, a osoby piastujące w nim funkcje kierownicze i naukowe są funkcjonariuszami publicznymi w rozumieniu art. 115 par. 13 kk, a zaniechanie udzielenie jakiegokolwiek odpowiedzi na oficjalną korespondencję stanowi niedopełnienie obowiązków służbowych w rozumieniu art. 231 par. 1 kk.

Zawiadamiający wskazał także, iż opisane powyżej zachowanie wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 231 par. 1 kk, a niedopełnienie obowiązków polega na całkowitym zaniechaniu

udzielenia odpowiedzi na pisma obywatela – naukowca dotkniętego skutkami działań osób zatrudnionych na uczelni publicznej, a bezczynność ta działa na szkodę jego interesu prywatnego ponieważ uniemożliwia mu realizację praw do uzyskania informacji od podmiotu publicznego, utrudnia dochodzenie jego roszczeń w toczących się postępowaniach sądowych i prokuratorskich, stanowi przejaw lekceważenia obywatela i byłego pracownika naukowego, który doznał szkody w wyniku działań osób związanych z UJ i NCN oraz pogłębia stan bezprawia polegający na wieloletnim ignorowaniu jego praw przez instytucje publiczne w Polsce (k. 3 – 6).

W dniu 19 marca 2026 roku tut. Prokuratura otrzymała drogą służbową korespondencję e-mail Witolda Kilarzkiego z dnia 18 marca 2026 roku (k. 7).

Z korespondencji tej przesłanej przez Witolda Kilarzkiego między innymi do Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Prokuratury Krajowej w Warszawie i Prokuratury Okręgowej w Krakowie wynika, iż Witold Kilarzki napisał wiadomość e-mail do Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego w której podziękował za przekazaną mu odpowiedź z Biura Rektora z dnia 18 marca 2026 roku, udzieloną w związku z jego wiadomością e-mail z dnia 13 marca 2026 roku. W wiadomości e-mail Witold Kilarzki zwrócił uwagę, że w otrzymanym piśmie pojawia się obszerny wywód dotyczący rzekomego braku korespondencji **od niego z dnia 4 marca 2026 roku**, podczas, gdy w swoim mailu z dnia 13 marca 2026 roku nie powoływał się na żaden list, ani wiadomość wysłaną tego dnia. Witold Kilarzki nadmienił w wiadomości tej, iż odnoszenie się do daty 4 marca, której sam nie wskazywał – jest dla niego niezrozumiałe i sprawia wrażenie, jakby był odsyłany do sprawy, której w ogóle nie podnosił. Witold Kilarzki w wiadomości tej podniósł, że zależy mu na tym, aby Uniwersytet Jagielloński odniósł się merytorycznie do jego treści e-mail z dnia 13 marca 2026 roku, a nie do daty, której sam nie wskazał. Witold Kilarzki uprzejmie poprosił rektora o wyjaśnienie skąd, w piśmie Biura Rektora wzięło się powołanie na datę 4 marca 2026 roku skoro w jej korespondencji z dnia 13 marca takiej daty nie wskazywał oraz o udzielenie mu jednoznacznej odpowiedzi na zarzuty i informacje zawarte faktycznie w jego wiadomości e-mail z dnia 13 marca 2026 roku, do którego – zgodnie z treścią nagłówka – pismo Biuro Rektora miało się odnosić (k. 8).

Z dokumentacji dołączonej do w/wym wiadomości e-mail wynika, iż w dniu 18 marca 2026 roku o godzinie 11:31 Agnieszka Bertman – Wierzchowska – Kierownik Biura Rektora odpisała poprzez e-mail Witoldowi Kilarzkiemu wskazując w wiadomości, że w odpowiedzi na wiadomość e-mail z dnia 13 marca 2026 roku, iż Uniwersytet Jagielloński **nie otrzymał jego korespondencji datowanej na dzień 4 marca 2026 roku**, albowiem nie wpłynęły na konta w domenie uj.edu.pl w tym dniu żadne wiadomości z adresu poczty elektronicznej witek.kilarzki@gmail.com. Nadmieniła także w wiadomości, że Dziennik Podawczy Uniwersytetu Jagiellońskiego nie odnotował również w dniu 4 marca 2026 roku żadnego wpływu korespondencji od w/wym w formie tradycyjnej przesyłki pocztowej. W wiadomości tej Agnieszka Bertman – Wierzchowska zawarła również informacje, iż Uniwersytet Jagielloński deklaruje pełną współpracę z Prokuraturą i innymi organami administracji państwowej, których zadaniem jest zwalczanie i zapobieganie przestępstwom (k. 8).

e-mail

Z dołączonych materiałów wynika także, iż Witold Kilarski w dniu 13 marca 2026 roku o godzinie 17:06 na liczne adresy e-mail, w tym na adresy pracowników Uniwersytetu Jagiellońskiego, Wydziałów, Działu Organizacji Uniwersytetu Jagiellońskiego skierował wiadomość e-mail zatytułowaną korupcja w NCN – prof. Błocki, prof. Zwonek, dr. Liana, w której opisał fakty odnośnie w/wym osób i poinformował, że w dniu 13 marca 2026 roku złożył zawiadomienie do Prokuratury Krajowej o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 231 par. 1 kk (bezczytność władz UJ) oraz zapytanie do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie dalszego zatrudniania dr. Liany oraz finansowania z pieniędzy publicznych najdroższej krakowskiej adwokackiej kancelarii do prowadzenia sprawy przeciwko jego osobie (k. 8 – 11).

W dniu 23 marca 2026 roku tut. Prokuratura otrzymała z Prokuratury Okręgowej w Krakowie kolejną korespondencję e-mail Witolda Kilarskiego z dnia 20 marca 2026 roku, która została skierowana na e-mail Działu Organizacji UJ, Zespołu Radców Prawnych UJ zatytułowaną – żądanie merytorycznej odpowiedzi – korespondencja z dnia 4 marca 2026 roku – art. 231 par. 1 kk. W wiadomości tej skierowanej przez Witolda Kilarskiego do „Szanownej Pani Magister Siecińskiej i Szanownego Pana Rektora” – Witold Kilarski potwierdził odbiór pisma z dnia 20 marca 2026 roku podpisanego przez Zastępcę Kierownika Biura Rektora i stwierdził, że pismo to nie zawiera odpowiedzi na żadne z jego pytań i w żaden sposób nie usuwa stanu bezczynności trwającego **od dnia 4 marca 2026 roku**. Witold Kilarski w wiadomości tej – działając na podstawie art. 35 i 36 kpa wezwał rektora UJ do udzielenia pisemnej, merytorycznej odpowiedzi na pytania zawarte w jego korespondencji z dnia 4 marca 2026 roku oraz do wyjaśnienia kwestii blokady technicznej jego korespondencji kierowanej na adresy pracowników Uniwersytetu Jagiellońskiego (k. 21 – 23).

W dniu 2 kwietnia 2026 roku przyjęto od Witolda Kilarskiego ustne zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa.

Witold Kilarski w swoich zeznaniach wskazał między innymi, iż w związku ze złożonym przez niego zawiadomieniem z dnia 13 marca 2026 roku uściśla, że osobą, która dopuściła się niedopełnienia obowiązku służbowego i nie poinformowała organów ścigania o przestępstwach, które jemu zgłosił jest Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego – prof. dr. hab. Piotr Jedynak, który mając wiedzę uzyskaną na skutek jego pisma do niego o nieprawidłowościach dokonywanych przez pracowników uczelni – Wiesława Babika i Zbigniewa Błockiego polegających na przyznawaniu, rozliczaniu i ocenianiu grantów naukowych w sposób niezgodny ze standardami i ustawą o Narodowym Centrum Nauki, czym działał na szkodę Państwa Polskiego, a więc w ocenie zawiadamiającego dopuścił się przestępstwa z art. 231 par. 1 kk.

Witold Kilarski zeznał także, iż pomylił się w zawiadomieniu w dacie wiadomości e-mail, albowiem wysłał do Wiesława Babika wiadomość e-mail w dniu 4 marca 2025 roku, a nie w dniu 4 marca 2026 roku (k. 40 - 41).

Witold Kilarski w dniu 2 kwietnia 2026 roku dołączył również dokumentację w postaci kopii e-mail wysłanych z adresu e-mail witek.kilarski@gmail.com:

- kopii wiadomości e-mail z dnia 4 marca 2025 roku skierowanego na adres e-mail wieslaw.babik@uj.edu.pl w której zawarł następującą treść „ Szanowny Panie dr. Wiesławie Babik, Poniższy mail jest już dostępny publicznie na moim Facebooku, Witek.Kilarski. Proszę wziąć pod uwagę w swojej odpowiedzi, że podobne jak Pana zastraszanie mnie 2 lata temu na Kazimierzu (rozmowa nagrana, do dyspozycji prokuratury), dalsze próby zastraszania będą zgłoszone do prokuratury. Pozdrawiam. Witold Kilarski Drogi dr Wiesławie Babik, Zbliżam się do końca mojego artykułu, który będzie opublikowany, m.in. na mojej stronie Facebookowe. Artykuł traktuje o Pańskich powiązaniach z dr Marcinem Lianą, udokumentowanych 3 publikacjami (2 spośród nich użył Pan do rozliczenia grantów NCN) oraz pańskich domniemyanych oszustw dotyczących sfingowania afiliacji zastępcy dyrektora NCN dr Liany w Pańskich publikacjach (m.in., afiliacja z Zakładem UJ czy też z Carefour Express w Krakowie). Zakładam, że Pańska uczelnia, czasopisma, NCN oraz prokuratura sprawdzą moje podejrzenia. Jednak, zgodnie z prawem prasowym, przed publikacją artykułu oraz dowodów na Pańskie domniemywane nieetyczne i nie zgodne z prawem działania, chciałbym uzyskać Pańską opinię o moim tekście. Opinię tę, zgodnie z prawem zamieszczę pod moim tekstem, z zaznaczeniem, że jest to Pana niezmienny komentarz. Dlatego, że nie raczył mi Pan odpowiedzieć na moje wcześniejsze maile, pytam, czy chciałby Pan poznać ów, inkryminujący Pana tekst, w którym opisuje Pańskie domniemywane praktyki korupcyjne w kontaktach z zastępcą dyrektora NCN. Na odpowiedź czekam 48 godzin, po tym czasie wyślę to odpowiednim adresatom oraz Panu. Z poważaniem. Dr Witold Kilarski” (k. 44),

- kopii wiadomości e-mail z dnia 7 lipca 2025 roku zatytułowanej pismo Ministra Nauki, która została wysłana do Krystyny Walskiej, Kancelarii MNiSW, Agnieszki Bertman – Wierzchowskiej, Krzysztofa Józwiaka, Agnieszki Moskał, sekretariatu NCN i Wydziału Biologii UJ, Działu Organizacji UJ z której wynika, iż już ponad 3 miesiące minęło odkąd poinformował władze Uniwersytetu Jagiellońskiego o bezprawnych działaniach pracowników i wciąż nie otrzymał odpowiedzi, jakie kroki zamierza powziąć Uniwersytet. W wiadomości tej nadmienił także, iż złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez pracowników UJ i NCN, a niezależnie od tego wsparła do w tym CBA oraz Prokuratura Okręgowa. W wiadomości tej wskazał, iż byłby wdzięczny, gdyby władze UJ, na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej zechciały odpowiedzieć na jego wcześniejsze wiadomości e-mail i poinformować go o krokach, jakie uczelnia planuje podjąć, by ukarać, nagłośnić i wykorzystać opisane przez niego patologie (k. 45),

- kopii wiadomości e-mail jaką wysłał w dniu 12 marca 2025 roku do Krystyny Walskiej, Kancelarii MNiSW, Agnieszki Bertman – Wierzchowskiej, Krzysztofa Józwiaka, Agnieszki Moskał, sekretariatu NCN i Wydziału Biologii UJ i Działu Organizacji UJ w którym opisał okoliczności

dotyczące nieprawidłowości w zachowaniu Wiesława Babika, Marcina Liany i Zbigniewa Błockiego oraz Włodzimierza (Mieczysława) Zwonka. W wiadomości tej wskazał, iż oczekuje od władz Uniwersytetu Jagiellońskiego rozbicia tego potencjalnie korupcyjnego układu i wyciągnięcia prawnych konsekwencji od doktorów Marcina Liany i Wiesława Babika (k. 45 – 48).

Nadto tut. Prokuratura otrzymała z Prokuratury Rejonowej Prądnik Biały przekazaną tej jednostce z Prokuratury Okręgowej w Krakowie dodatkową korespondencję e-mail Witolda Kilarskiego nadesłaną z Prokuratury Krajowej w Warszawie (k. 49 – 76).

Z kopii wiadomości Witolda Kilarskiego skierowanej w dniu 25 lutego 2026 roku do Działu Organizacji UJ, jak również do wiadomości licznych osób zatytułowanej „ odpowiedź na wniosek z dnia 24 lutego 2025 roku, znak 75.0162.25.2025” wynika, iż Witold Kilarski rok wcześniej poinformował Uniwersytet Jagielloński o udokumentowanej korupcji i nepotyzmie w Narodowym Centrum Nauki, wspieranych przez pracowników UJ – Wiesława Babika, Zbigniewa Błockiego, Marcina Lianę, a w odpowiedzi na tą informację Uniwersytet Jagielloński znak 75.0162.25.2025 zasłonił się ustawą twierdząc, że nie jest w stanie ustalić, kto publikuje jego afiliację. W wiadomości tej nadmienił, iż odpowiedź taka jest żałosna i nie wytrzymuje konfrontacji z elementarną logiką, jak również zawarł wniosek o udzielenie informacji jakie czynności podjął UJ wobec Wiesława Babika, Zbigniewa Błockiego oraz Włodzimierza Zwonka po otrzymaniu od niego szczegółowo udokumentowanych dowodów korupcji i nepotyzmu, o udzielenie informacji, czy wszczęto jakiekolwiek postępowanie dyscyplinarne, wyjaśniające lub etyczne oraz czy UJ poinformował prokuraturę o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez swoich pracowników, do czego jest zobowiązany na mocy art. 304 par. 2 kpk. W wiadomości tej wskazał także, iż wyznacza termin 7 dni na udzielenie merytorycznej odpowiedzi, a po bezskutecznym upływie terminu złoży zawiadomienie do Prokuratury Krajowej oraz Prokuratury właściwej dla siedziby UJ zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa polegającego na niedopełnieniu obowiązków przez władze UJ (art. 231 par. 1 kk) – poprzez zaniechanie reakcji na udokumentowane dowody korupcji pracowników UK, pomocnictwie w tuszowaniu przestępstwa (art. 239 par 1 kk) – poprzez świadome zaniechanie podjęcia działań mimo posiadania wiedzy o nieprawidłowościach.

Z dokumentacji tej wynika także, w dniu 10 marca 2025 roku Dział Organizacji UJ napisał do Witolda Kilarskiego wiadomość o treści: „ Szanowny Panie Doktorze, przesyłam w załączeniu odpowiedź Uniwersytetu Jagiellońskiego na Pana wniosek z dnia 24 lutego 2025 roku, znak sprawy: 75.0162.25.2025. Z wyrazami szacunku Michał Pietruszka, Dział Organizacji, tel. 12 663 1074”.

W dniu 2 kwietnia 2026 roku na okoliczności związane z treścią pisemnego zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa autorstwa Witolda Kilarskiego odpowiedzi udzielił Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, w której wskazał, iż:

- na konta w domenie uj.edu.pl nie wpłynęła żadna wiadomość z adresu witek.kilarski@gmail.com dnia 4 marca 2026 roku,

- Uniwersytet Jagielloński otrzymał w dniu 13 marca 2026 roku wiadomość e-mail od Witolda Kilarskiego, jednak nie była to jedna wiadomość, ale było ich więcej, które dotyczyły tej samej sprawy. Uniwersytet Jagielloński udzielił odpowiedzi Witoldowi Kilarskiemu w dniu 18 marca 2026 roku,

- Uniwersytet Jagielloński otrzymał w dniu 18 marca 2026 roku wiadomość e-mail od Witolda Kilarskiego i udzielił na nią odpowiedzi w dniu 20 marca 2026 roku.

Uniwersytet Jagielloński do odpowiedzi dołączył dokumentację potwierdzającą w/wym okoliczności, w szczególności:

- potwierdzenie, iż Uniwersytet Jagielloński otrzymał od Witolda Kilarskiego kopię powyżej opisanego zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa datowanego na dzień 13 marca 2026 roku skierowanego do Prokuratury Krajowej w Warszawie, w którym został opisany czyn polegający na tym, że w dniu 4 marca 2026 roku (środa) skierował drogą e-mail oficjalne pisma do władz Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz właściwych Prokuratur zawierające zapytania dotyczące zawierające zapytania dotyczące w/wym osób w związku z ich działalnością na uczelni publicznej i ich rolę w sprawach dotyczących jego osoby. Pomimo upływu 9 dni od daty wysłania korespondencji (stan na dzień 13 marca 2026 roku) nie otrzymał żadnej odpowiedzi od władz Uniwersytetu Jagiellońskiego – ani merytorycznej, ani informującej o przewidywanym terminie załatwienia sprawy, a więc tożsame zawiadomienie, które zainicjowało przedmiotowe postępowanie sprawdzające,

- powyżej opisaną odpowiedź Agnieszki Bertman – Wierzchowskiej z dnia 18 marca 2026 roku,

- datowaną na dzień 20 marca 2026 roku odpowiedź udzieloną poprzez e-mail Witoldowi Kilarskiemu przez Małgorzatę Siecińską – Zastępcę Kierownika Biura Rektora UJ z której wynika, iż odniesienie się do korespondencji kierowanej (skierowanej w dniu 18 marca 2026 roku) do daty 4 marca 2026 roku wynika wprost z przysłanego przez Witolda Kilarskiego zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, w którym Wiktor Kilarski opisuje korespondencję, na którą nie otrzymał odpowiedzi, jak również, iż podobnie jak szereg osób i instytucji, do których skierował Witold Kilarski wiadomość z dnia 13 marca 2026 roku – Uniwersytet Jagielloński zapoznał się z przedstawionymi w niej informacjami i podtrzymuje wolę pełnej współpracy z Prokuraturą i innymi organami administracji państwowej w przypadku skierowania do Uczelni wystąpienia dotyczącego udzielenia informacji opisywanej przez Pana sprawie

Nadto z dokumentacji otrzymanej z Uniwersytetu Jagiellońskiego wynika, iż w dniu 25 kwietnia 2024 roku Kolegium Elektorów Uniwersytetu Jagiellońskiego dokonało wyboru prof. dr. hab.

Piotra Jedynaka na Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego na kadencję 2024 – 2028 (szczegóły k. 77 – 133).

W dniu 10 kwietnia 2026 roku tut. Prokuratura otrzymała wiadomość e-mail od Witolda Kilarskiego z której wynika, iż tut. Prokuratura w piśmie z dnia 24 marca 2026 roku wezwała Witolda Kilarskiego do przedłożenia wiadomości e-mail z dnia 4 marca 2026 roku skierowanej do władz Uniwersytetu Jagiellońskiego. Witold Kilarski wskazał w wiadomości e-mail, iż wiadomość taka nie istnieje, gdyż nie wysłał w tym dniu żadnej korespondencji do władz Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Witold Kilarski nadmieniał w tej wiadomości, iż w dniu 4 marca 2025 roku wysłał wiadomość do Wiesława Babika, a w polu DW pracownicy UJ, ze swojej natury muszą być zaangażowani w sprawę. Korespondencja ta zainicjowana w dniu 18 lutego 2025 roku, kontynuowana 4 marca 2025 roku dotyczyła oficjalnego zapytania w sprawie domniemyanych powiązań Wiesława Babika z Marcinem Lianą.

Witold Kilarski dodał w wiadomości, że w swoim zawiadomieniu z dnia 13 marca 2026 roku skierowanym do Prokuratury Krajowej opisał historię korespondencji, w tym fakt wysłania oficjalnego zapytania w dniu „ 4 marca”. Prokuratura lub Uczelnia błędnie przyjęły, że „ 4 marca” oznacza 2026 roku, podczas, gdy chodziło o rok 2025. Potwierdza to pismo Biura Rektora UJ z dnia 18 marca 2026 roku, w którym UJ stwierdza, iż nie otrzymał korespondencji z dnia 4 marca 2026 roku, co jest prawdą, gdyż korespondencja pochodzi z 2025 roku (jak wcześniej wskazano w datowanym na dzień 13 marca 2026 roku zawiadomieniu skierowanym przez Witolda Kilarskiego do Prokuratury Krajowej – wskazana jest data 4 marca 2026 roku, jak również wskazana jest dalsza treść zawiadomienia, że pomimo upływu 9 dni od daty wysłania korespondencji (stan na dzień 13 marca 2026 roku) Witold Kilarski nie otrzymał żadnej odpowiedzi od władz UJ (zob. k. 2)).

Witold Kilarski w wiadomości e-mail wniósł także o sprostowanie daty przedmiotowej korespondencji to jest 4 marca 2025 roku, przedstawił chronologię zdarzeń świadczących o bezczynności władz Uniwersytetu Jagiellońskiego, istotę jego pytań, które pozostają bez odpowiedzi, ja również podał, iż postępowanie sprawdzające obejmuje okres od 4 marca 2026 roku do 18 marca 2026 roku, lecz bezczynność władz Uniwersytetu Jagiellońskiego trwa od marca 2025 roku oraz dołączył dokumentację dot. przedmiotu postępowania (szczegóły k. 162 – 207).

W sprawie tej zważyć należy, co następuje.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 303 kpk warunkiem wszczęcia postępowania przygotowawczego jest stwierdzenie przez organ procesowy, że podejrzenie popełnienia przestępstwa jest uzasadnione. Oznacza to, że dla wszczęcia postępowania koniecznej jest stwierdzenie, że wskazane w zawiadomieniu okoliczności, co najmniej wiarygodnie uprawdopodobniają zaistnienie przestępstwa. Organ ścigania, po przyjęciu zawiadomienia, zobowiązany jest dokonać weryfikacji

7-

zawiadomienia oraz podanych w nim okoliczności, a jeśli zachodzi taka potrzeba, dokonać także czynności sprawdzających zgodnie z dyspozycją przepisu art. 307 kpk, które mają stanowić podstawę ustalenia przesłanek do wszczęcia lub odmowy wszczęcia postępowania.

W toku czynności sprawdzających zgromadzono zupełny materiał dowodowy pozwalający na wydanie przedmiotowej decyzji procesowej w zakresie zawiadomienia Witolda Kilarskiego o możliwości popełnienia przestępstwa, którego na jego szkodę mógł dopuścić się Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, a więc osoba, która zgodnie z przepisami prawa powinna udzielić odpowiedzi na pisma kierowane do w/wym instytucji.

Wskazać należy bowiem, iż w przesłanych do tut. Prokuratury wiadomościach e-mail autorstwa Witolda Kilarskiego, które w/wym rozsyłał do szeregu podmiotów znajduje się formalnie jedno pismo datowane na dzień 13 marca 2026 roku, a więc zawiadomienie Witolda Kilarskiego skierowane do Prokuratury Krajowej, które następnie zostało drogą służbową przekazane celem rozpoznania do tut. Prokuratury (k. 2 – 5).

Podkreślić należy, iż celem sprecyzowania przedmiotu postępowania w sprawie tej został przesłuchany Witold Kilariski, który w zeznaniach złożonych w dniu 2 kwietnia 2026 roku podał, iż przestępstwa miał dopieścić się Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego – prof. dr hab. Piotr Jedynak, a przestępstwo to miał polegać na tym, że nie powiadomił organów ścigania o przestępstwach, które mu zgłosił Witold Kilariski, nadto w/wym sprecyzował także okoliczności będące przedmiotem zawiadomienia poprzez wiadomość e-mail skierowaną do tut. Prokuratury w dniu 10 kwietnia 2026 roku.

Zauważyć przy tym należy, iż treść ustnych depozycji złożonych w dniu 2 kwietnia 2026 roku przez Witolda Kilarskiego zawiera zawiadomienie o zupełnie innym czynie, którego miał dopuścić się Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego, niż czyn opisany przez Witolda Kilarskiego w zawiadomieniu o możliwości popełnienia przestępstwa z dnia 13 marca 2026 roku – dlatego też wydając przedmiotową decyzję procesową odniesiono się do możliwych dwóch inkryminowanych zachowań, których w ocenie Witolda Kilarskiego miał dopuścić się Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego - Piotr Jedynak.

Przestępstwo z art. 231 par. 1 kk popełnia funkcjonariusz publiczny, który, przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego.

Przestępstwo opisane w 231 § 1 kk należy do grupy przestępstw służbowych związanych z nadużyciem władzy i działaniem na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Działanie sprawcy, polegające na przekroczeniu uprawnień lub niedopełnieniu obowiązków, musi stwarzać zagrożenie dla jakiegokolwiek dobra ze sfery życia publicznego lub prywatnego. Ustalenie przekroczenia uprawnień związanych z daną funkcją publiczną wymaga nie tylko stwierdzenia, że dokonana przez funkcjonariusza publicznego czynność leży poza zakresem jego uprawnień musi ona bowiem pozostawać w związku formalnym lub merytorycznym z jego działalnością, w granicach w których zawarte są jego uprawnienia. Sprawcą opisywanego przestępstwa może być tylko funkcjonariusz

publiczny wskazany w art. 115 § 13 kk – do katalogu funkcjonariuszy publicznych zalicza się bez wątpienia rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego (pkt. 6 w/wym przepisu).

Jest to więc przestępstwo indywidualne właściwe, do którego znamion należy przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków wynikających z przepisów określających ich zakres w związku z zajmowanym stanowiskiem lub pełnioną funkcją (przepisy ustawy i rozporządzenia wykonawcze, w tym regulaminy, statuty), a także z istoty zajmowanego stanowiska lub pełnionej funkcji. Z przekroczeniem uprawnień mamy do czynienia przede wszystkim wtedy, gdy funkcjonariusz publiczny podejmuje czynność wykraczającą poza jego uprawnienia służbowe (np. decyzję pozostającą w kompetencji kierownika organu lub urzędu). Przekroczeniem uprawnień jest również czynność mieszcząca się wprawdzie w zakresie uprawnień funkcjonariusza, ale do podjęcia której nie było podstawy faktycznej lub prawnej - jest nim także wykonanie czynności, które stanowiło wyraźne nadużycie tych uprawnień.

Przekroczenie uprawnień wymaga wykazania, że podjęte przez sprawcę działanie nie wchodziło w zakres jego kompetencji lub było podjęte w ramach uprawnień, ale niezgodnie z przepisami prawa, statutem czy ciążącymi na funkcjonariuszu publicznym obowiązkami. Na dodatek samo przekroczenie uprawnień nie wypełnia automatycznie znamion omawianego przestępstwa, konieczne jest bowiem jeszcze działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, przy czym nie może to być szkoda iluzoryczna. Wreszcie, aby można było przypisać popełnienie omawianego przestępstwa, konieczne jest też ustalenie strony podmiotowej w odniesieniu do całości zachowania sprawcy, a zatem funkcjonariusz publiczny musi obejmować swoim zamiarem zarówno przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków, jak i to, że działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego (tak w wyroku SN z 17.07.2008 r., WA 24/08, OSNwSK 2008/1, poz. 1510).

Przez znamień „niedopełnienia obowiązków” należy rozumieć zarówno zaniechanie podjęcia nałożonego na funkcjonariusza publicznego obowiązku, jak i niewłaściwe jego wykonanie. Znamień „nie dopełniając obowiązków” odnosi się do zaniechania wykonania ciążącego na funkcjonariuszu publicznym zobowiązania do określonego zachowania. Zakres obowiązków funkcjonariusza publicznego musi jasno wynikać z nałożonych na niego obowiązków w akcie rangi ustawy oraz ich doprecyzowania w aktach rangi podstawowej. Obowiązki te nie mogą być ogólnie wskazane, domniemane lub oceniane z punktu widzenia oceny następcej poprzez skutek.

Co więcej funkcjonariusz publiczny jak wcześniej wskazano przekraczając swoje uprawnienia bądź niedopełniając obowiązków musi działać na szkodę interesu publicznego bądź prywatnego. Konieczne jest zatem ustalenie konkretnego interesu publicznego bądź prywatnego, który został narażony na niebezpieczeństwo, jak również związku przyczynowego między przekroczeniem uprawnień, niedopełnieniem obowiązków, a narażeniem na niebezpieczeństwo. "Działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego" oznacza poważne i konkretne prawdopodobieństwo (niebezpieczeństwo) powstania szkody w chronionych dobrach społecznych lub dobrach jednostki.

Przestępstwo określone w art. 231 par. 1 kk być może popełnione tylko umyślnie, zarówno

w zamiarze bezpośrednim, jak i w zamiarze ewentualnym. Sprawca takiego czynu musi mieć świadomość, że jego zachowanie narusza uprawnienia lub stanowi niewypełnienie obowiązków i że przez to działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Świadomość sprawcy może się łączyć z chęcią działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, a nawet spowodowania takiej szkody, albo z godzeniem się na działanie na szkodę lub spowodowanie szkody (wyrok SN z 9.11.2010 r., WA 32/10, OSNwSK 2010/1, poz. 2214).

Interes oznacza pożytek, korzyść. Interes publiczny to m.in. interes ogółu obywateli, pewnych grup społecznych, interes zrzeszeń prawa publicznego, władz i urzędów państwowych i samorządowych (zob. O. Górniok [w:] *Kodeks karny...*, red. A. Wąsek, s. 86). Podkreśla się, że musi to być interes oparty na prawie materialnym, a nie interes do samej właściwej procedury, bo w przeciwnym razie każde przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków należałoby utożsamiać z działaniem na szkodę interesu publicznego lub prywatnego (tak A. Zoll, *Przekroczenie...*, s. 779–780). Wykazanie realizacji znamion komentowanego typu wymaga skonkretyzowania interesu, na szkodę którego działał sprawca; nie stanowi takiego uzasadnienia stwierdzenie: „podjętym zachowaniem sprawca działał na szkodę interesu publicznego”. Niewystarczające jest także przyjęcie, że realizuje znamiona działania „na szkodę interesu publicznego” groźba utraty zaufania przez obywateli do organu, który nie przestrzega procedury. Jest to bowiem *de facto* ochrona interesu do właściwej procedury.

Interes prywatny należy interpretować jako sprawę osobistą, dotyczącą jednostki.

W zakresie czynu opisanego w sentencji postanowienia dodatkowo podkreślić należy, iż stosownie do treści art. 304 par. 1 kpk - każdy, dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub Policję. Natomiast zgodnie z art. 304 par. 2 kpk instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swą działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym prokuratora lub Policję oraz przedsięwziąć niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub do czasu wydania przez ten organ stosownego zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa.

Zauważyć przy tym należy na stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 12 lutego 2008 roku, sygn. WA 1/08, w którym wskazano, iż niewykonanie nakazu przewidzianego w art. 304 § 2 k.p.k. może stanowić przestępstwo stypizowane w art. 231 § 1 lub 2 k.k. wówczas, gdy funkcjonariusz publiczny zobowiązany na podstawie tego przepisu do denuncjacji nie zawiadamia o przestępstwie ściganym z urzędu, pomimo świadomości tego, że je popełniono oraz gdy sam ma świadomość tego, iż przekracza uprawnienia lub nie dopełnia obowiązków, i przez to działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Powstanie obowiązku zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa uzależnione jest głównie od dwóch przesłanek. Pierwszej, w postaci istnienia okoliczności wskazujących na popełnienie przestępstwa ściganego z urzędu oraz drugiej "dowiedzenia się" przez instytucje wymienione w art. 304 § 2 k.p.k. (mówiąc ściślej - jej funkcjonariuszy) o

popelnieniu tego przestępstwa. Owo "dowiedzenie się" powinno nastąpić w związku z prowadzoną przez nie działalnością, a ponadto osoby działające w ramach instytucji państwowej lub samorządowej muszą mieć świadomość, że rzeczywiście zostało popelnione przestępstwo. Aby można było przypisać popelnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 1 lub 2 k.k., konieczne jest też ustalenie strony podmiotowej w odniesieniu do całości zachowania sprawcy opisanego w powołanym przepisie. A zatem, funkcjonariusz publiczny musi obejmować swoim zamiarem zarówno przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków, jak i to, że działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Niewykonanie nakazu przewidzianego w art. 304 § 2 k.p.k. może stanowić przestępstwo stypizowane w art. 231 § 1 lub 2 k.k. wówczas, gdy funkcjonariusz publiczny zobowiązany na podstawie tego przepisu do denuncjacji nie zawiadamia o przestępstwie ściganym z urzędu pomimo świadomości tego, że je popelniono, oraz gdy sam ma świadomość tego, iż przekracza uprawnienia lub nie dopełnia obowiązków i przez to działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Chociaż przestępstwo określone w art. 231 k.k. nie wymaga żadnego skutku jako warunku odpowiedzialności, to jednak ewentualna szkoda nie może być iluzoryczna.

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy na treść przywołanych przez Witolda Kilarzkiego przepisów ustawy kodeks postępowania administracyjnego.

Przez „załatwienie sprawy” należy rozumieć rozstrzygnięcie sprawy decyzją administracyjną, chyba że przepisy Kodeksu stanowią inaczej. W wyroku z 5.01.1993 r., SAB/Wr 47/92, „Wspólnota” 1993/41, s. 18, NSA stwierdził, że określenie „niezwłocznie” nie oznacza, że sprawa ma być załatwiona natychmiast po wniesieniu przez stronę żądania wszczęcia postępowania, ale że organ powinien natychmiast przystąpić do rozpatrzenia sprawy, co jednak może zabrać pewien czas. Nawet gdy strona wraz z żądaniem wszczęcia postępowania przedstawia określone dowody, to konieczna może być weryfikacja tych dowodów i ocena ich kompletności. Jeżeli materiał dowodowy przedstawiony przez stronę nie wymaga uzupełnienia o dowody inne niż dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ, to organ po stwierdzeniu tej okoliczności i ewentualnym zebraniu i analizie posiadanych danych powinien natychmiast rozstrzygnąć sprawę. Należy zastrzec, że przygotowanie projektu rozstrzygnięcia oraz podpisanie go przez upoważnioną osobę może zająć pewien czas.

Wskazać przy tym należy, iż zapytanie Witolda Kilarzkiego skierowane do Uniwersytetu Jagiellońskiego o którym wskazał w pisemnym zawiadomieniu z dnia 13 marca 2026 roku nie dotyczyło sprawy, w której należało wydać decyzję administracyjną, lecz dotyczyło informacji o którą zwrócił się Witold Kilarzki.

Nawet, gdyby uznać, iż na zapytanie o które się zwrócił Witold Kilarzki należało udzielić mu w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej uznać należy, iż rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie nie dopuścił się nawet uchybienia wskazanego w art. 13 tej ustawy, który stanowi, iż udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art.

15 ust. 2 w/wym ustawy.

Zauważyć należy bowiem, iż w dniu 18 marca 2026 roku o godzinie 11:31 Agnieszka Bertman – Wierzchowska – Kierownik Biura Rektora odpisała poprzez e-mail Witoldowi Kilarskiemu wskazując w wiadomości, iż w odpowiedzi na wiadomość e-mail z dnia 13 marca 2026 roku, iż Uniwersytet Jagielloński nie otrzymał jego korespondencji datowanej na dzień 4 marca 2026 roku, albowiem nie wpłynęła na konta w domenę uj.edu.pl w tym dniu żadne wiadomość z adresu poczty elektronicznej witek.kilarski@gmail.com. Dziennik Podawczy Uniwersytetu Jagiellońskiego nie odnotował również w dniu 4 marca 2026 roku żadnego wpływu korespondencji od w/wym w formie tradycyjnej przesyłki pocztowej. W wiadomości tej Agnieszka Bertman – Wierzchowska zawarła również informacje, iż Uniwersytet Jagielloński deklaruje pełną współpracę z Prokuraturą i innymi organami administracji państwowej, których zadaniem jest zwalczanie i zapobieganie przestępstwom.

Powyższa odpowiedź udzielona przez Agnieszkę Bertman - Wierzchowską została udzielona Witoldowi Kilarskiemu niezwłocznie i była odpowiedzią na jego wiadomość e-mail skierowaną do Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego w dniu 13 marca 2026 roku, której załącznikiem było także pisemne zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa, a w swojej treści opisywało przecieź zdarzenie dotyczące nieudzielenia Witoldowi Kilarskiemu odpowiedzi przez władze Uniwersytetu Jagiellońskiego od dnia 4 marca 2026 roku do dnia 13 marca 2026 roku.

Podkreślić należy nadto, iż przecieź nawet sam Witold Kilarski w swoich zeznaniach wskazał, iż pomylił się w dacie wiadomości, a więc w dacie 4 marca 2026 roku, gdyż chodziło o datę 4 marca 2025 roku.

Niemniej jednak zastawiającym pozostaje fakt, iż Witold Kilarski w zawiadomieniu datowanym na dzień 13 marca 2026 roku wskazał, iż **w dniu 4 marca 2026 roku (środa)** skierował drogą elektroniczną (e-mail) oficjalne pisma do władz Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz do właściwych prokuratur, zawierające zapytania dotyczące w/wym osób w związku z ich działalnością na uczelni publicznej i ich rolą w sprawach dotyczących jego osoby. **Pomimo upływu 9 dni od daty wysłania korespondencji (stan na dzień 13 marca 2026 roku)** nie otrzymał żadnej odpowiedzi od władz Uniwersytetu Jagiellońskiego – ani merytorycznej, ani informującej o przewidywanym terminie załatwienia sprawy.

Z treści pisemnego zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa nie wynika przecieź, iż miało w tym zakresie dojść do jakiegokolwiek pomyłki, gdyż Witold Kilarski wskazał zarówno na datę 4 marca 2026 roku, jak również na datę 13 marca 2026 roku, a więc także na datę złożenia również pisemnego zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa.

Niemniej jednak podkreślić należy, iż w dniu 4 marca 2025 roku Witold Kilarski nie skierował także żadnej wiadomości e-mail do Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego, albowiem w ten dzień skierował wiadomość e-mail do Wiesława Babika, która odnosiła się ściśle i wyłącznie do jego osoby, a nie do jakichkolwiek osób trzecich, a w szczególności do Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Nadto zauważyć należy, iż nawet z samej dokumentacji przekazanej przez Witolda Kilarskiego wynika, iż Uniwersytet Jagielloński zajął stanowisko, co do jego treści pism kierowanych drogą e-mail już w 2025 roku (odpowiedź Uniwersytetu Jagiellońskiego, znak 75.0162.25.2025).

Podkreślić należy przy tym, iż sposób wysyłania wiadomości przez Witolda Kilarskiego poprzez e-mail, kierowanie ich do licznych odbiorców, treści zawarte w tych wiadomościach e-mail mogą także uniemożliwić właściwe odczytywanie charakteru pism autorstwa w/wym, jak również adresatów tych wiadomości.

Zauważyć należy dodatkowo, iż Witold Kilarski w marcu 2026 roku skierował wiadomości e-mail do licznych osób, w tym licznych pracowników Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie w których opisał różne okoliczności związane z osobami prof. dra. hab. Zbigniewa Błockiego, prof. dra. hab. Włodzimierza Zwonka oraz prof. dra. hab. Wiesława Babika, w tym również wiadomości, które stanowiły wyłącznie opis możliwych nagannych zachowań, których w/wym osoby mogły się dopuścić.

Fakt, iż rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego na swój e-mail nie otrzymał wiadomości e-mail Witolda Kilarskiego z dnia 4 marca 2026 roku uniemożliwił ustosunkowanie się w/wym do wiadomości e-mail autorstwa Witolda Kilarskiego (co również potwierdził w zeznaniach Witold Kilarski, że taka wiadomość nie została wysłana w ten dzień), nadto przecież upoważnieni pracownicy z Biura Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego, jak wcześniej wskazano udzielili niezwłocznie odpowiedzi na kolejne wiadomości e-mail Witolda Kilarskiego, które zostały przekazane do Biura Rektora, a treści tych odpowiedzi stanowiły przecież ustosunkowanie się do wiadomości e-mail Witolda Kilarskiego, w tym do wiadomości w której dołączył kopię pisemnego zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa z dnia 13 marca 2026 roku.

Jak wcześniej wskazano wiadomość e-mail z dnia 4 marca 2025 roku została skierowana przez Witolda Kilarskiego nie do rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego, a do Wiesława Babika, a więc rektor nie był adresatem tej wiadomości. Witold Kilarski przecież w tej wiadomości oczekiwał określonej odpowiedzi od Wiesława Babika, a nie od rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Fakt, iż treść odpowiedzi przekazanych Witoldowi Kilarskiemu przez Uniwersytet Jagielloński nie była wystarczająca dla Witolda Kilarskiego nie oznacza przecież, iż ktoś, a w szczególności Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego dopuścił się przestępstwa o którym wskazuje Witold Kilarski w swoim zawiadomieniu datowanym na dzień 13 marca 2026 roku, uszczegółowionym w toku czynności przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie w dniu 2 kwietnia 2026 roku oraz w dniu 10 kwietnia 2026 roku.

Jak wcześniej wskazano - zgodnie z art. 304 par. 2 kpk instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swą działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym prokuratora lub Policję oraz przedsięwziąć niezbędne

czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub do czasu wydania przez ten organ stosownego zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa.

W dniu 18 marca 2026 roku o godzinie 11:31 Agnieszka Bertman – Wierzchowska – Kierownik Biura Rektora odpisała Witoldowi Kilarowskiemu wskazując w wiadomości, że Uniwersytet Jagielloński deklaruje pełną współpracę z Prokuraturą i innymi organami administracji państwowej, których zadaniem jest zwalczanie i zapobieganie przestępstwom.

W dniu 20 marca 2026 roku Małgorzata Siecińska – Zastępca Kierownika Biura Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego odpisała Witoldowi Kilarowskiemu, iż Uniwersytet Jagielloński zapoznał się z przedstawionymi w niej informacjami i podtrzymuje wolę pełnej współpracy z Prokuraturą i innymi organami administracji państwowej w przypadku skierowania do Uczelni wystąpienia dotyczącego udzielenia informacji dotyczącej treści podawanych przez Witolda Kilarowskiego.

Co więcej z wiadomości dołączonych przez Witolda Kilarowskiego wynika, iż o tych nieprawidłowościach zawiadamiał organy ścigania.

Wskazać należy zatem, iż Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego po prostu nie uznał, iż okoliczności wskazywane w wiadomościach e-mail przez Witolda Kilarowskiego świadczą o tym, iż osoby podawane przez niego dopuściły się przestępstw opisanych przez Witolda Kilarowskiego – niemniej jednak nawet w odpowiedziach udzielanych Witoldowi Kilarowskiemu wskazano, iż w przypadku prowadzenia przez organy postępowania karnego odpowiednich spraw – Uniwersytet Jagielloński będzie ściśle współpracował z nimi w przedmiotowym zakresie.

Z uwagi na powyższe okoliczności – działając na podstawie art. 17 par. 1 pkt. 2 kpk – postanowiono jak w sentencji.

Prokurator Prokuratury Rejonowej

Mateusz Berus

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k. oraz 465 § 2 k.p.k.):

- pokrzywdzonemu,

- instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k.,

- osobie wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., jeżeli skutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli ponownie zostanie wydane postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa lub dochodzenia postanowienie to podlega zaskarżeniu do prokuratora nadzrędnego.

W razie utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 i § 1a k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia) może wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu prokuratora nadrzędnego o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia (art. 330 § 2 k.p.k., art. 55 § 1 k.p.k.).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 k.p.k., przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy. W celu przejrzenia akt prokurator może udostępnić akta w postaci elektronicznej (art. 306 § 1b k.p.k.).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

4. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

5. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 4, art. 306 § 1 kpk odpis postanowienia doręczyć:

Pokrzywdzonemu: Witold Kilarski – dane w aktach sprawy

Prokurator Prokuratury Rejonowej

Mateusz Berns